

Deniz Kızı Marya

– Mikail Dede · 22 Mart 2016

Bu gece kumsalda otururken
Denizin mavi beyaz
Dalgalarında resmini gördüm Marya
Nasıl deme görünüyordun işte
Sen her yerde sen sanki sen mavi gibi...

Elimde bir kitap hayal kaparı
Denizde yıkanıyordun deniz kızı/Sen
Bakıyordun sanki beni tanımış gibi
Bir tanıdık edasıyla özgürce Marya
Bütünüyle o hayal edemediğim yerlerdin...

Deniz olmasaydı sen olur muydun
Ey Hayalim denge sorunu var sende
Benim neyime Hayal kurmak ve Sen
Evet Marya sen de vardın sen
Saçların altın sarısı
gözlerin mavimsi deniz gibi...

Okyanuslu kokun rüzgara kapılmış
Sanki benim peşimde Azrail
Ve gözlerimde sen olan her eşya
Başkasının gibi geldi bana
Hatıralarımı gömdüm kum içine
Kalbim kalmış işkence içinde
Seni gördüm seni Marya...

Dağların yamaçlarında cam ağacı
Salmış köklerini çakıl taşta
Yine deniz mavi hırçın
Ve dalgalı
Sanki martılara yetişecek ya
Aklım sende Marya
Gözüm balıklarda
Sanki denizin bana ihtiyacı var

Hayal işte Marya hayal
Boş ver
Benim düşüncelerim bile Kör
Düşünce benim neyime
Zaten Martılarda alay ediyor...

Boş ver Marya
Zaten sende
Ben ne diyorum anlamıyorsun
Senin dillin bile başka
Ben ne anlarım ne bilirim
Tanrı bile unutmuş beni
Kaderime yazılmış yalnızlık...

Hayat
beni biraz sevseydi olmaz mıydı
Marya sen söyle
Mavi sular o kadar söyledi
İşte o gözyaşları tuzlu
Sanki bir gariplik var
Tuzlu suyun içinde yaşıyorsun
Bilmem hayalim farklı belki...

Sanki Kumsal kum saati
Deniz zaman
ve içinde bir güneşsin Marya
Ben ise yağmur kara bulut ve fırtına
Yarınlarım kıyıya vurmak
Yitik başı boş sandal gibi
Yada hepsi sadece aklımın
İçinde mahkum
Sorarım olumsuzluk niye
Sen deniz ben belki o denizin tuzu
Denizler kıyılarını aşamaz
İçimdeki o fırtına olmasa...

Herkes biraz suçlu
Çokça da günahkar
Hür uçan martılar

Tanrının okyanuslara hediyesi
Ne işe yarar yoksa
Mavi ve balıklar
İki ayrı denizin suyu birleşmese...

Birde İstanbul var
Yedi tepeli şehir
Sokaklardaki
Dilenci ve gökdelenler
Ne garip birleşim değil mi
Az ötede biraz yakında
Çıkarsan şehir dışına
Köyde kuzular otlanır
Üste huzurlu gök mavisi
Ama martılar yok...

Taş Heykeller dikermiş
İnsanlar bir zamanlar
Bende bakıyorum
Önümde dizilmiş
Gökdelenlere şaşkın
Sanki Tanrıya
böyle kavuşacaklar ya
Hayal işte hayal Marya...

Önüm kapalı
Oysaki ben deniz Adamıyım
Sen de deniz kızı Marya
İşte bu yüzden
Bu şehirde kavuşamayız
Bize gerek tuzlu mavi su
Hadi anılarımızı birleştirelim
Belki zamanın birinde buluşuruz
Okyanusların kıyısında
Kum saatimiz dolmadan
Bu kumsalda...

Deniz kızı Marya anısına.. İstanbul 19.03.2016

Suskun//